

- 116 f) wynoszą 10 mk. od pierwszego, a po 5 mk. od każdego następnego arkusza;
- 2) w poz. tar. 43 b) 1, 43, b) 2 i 43 c) 1 wynoszą 25 mk. od pierwszego, a po 5 mk. od każdego następnego arkusza;
- c) poz. tar. 43 uzupełnia się przy końcu następującą uwagą: „W razie wniesienia podania, w którym petent żąda zmiany decyzji w przedmiocie daniny publicznej, suma opłat, przypadających od podania i załączników, nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Jeżeli wspomniana czwarta część nie jest podzielna przez 10 f., ustala się opłatę w tej kwocie bezpośrednio wyższej, która jest w ten sposób podzielna“.
- d) poz. tar. 44 uzupełnia się przy końcu w następujący sposób:
- cc) „Podania osób, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowego“.

CZĘŚĆ III.

Przepisy wspólne.

Art. 18. Winni niezastosowania się do przepisów niniejszej ustawy podlegają karom, unormowanym w przepisach o opłatach stemplowych (należnościach bezpośrednich i stemplowych), obowiązujących na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

W. Grabski

499.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 6 sierpnia 1920 r.

w przedmiocie powołania do życia Centralnej Komisji Ewakuacyjnej (C. K. E.).

Art. 1. W celach skoordynowania całej akcji ewakuacyjnej stwarza się Centralna Komisja Ewakuacyjna (C. K. E.).

Art. 2. Skład C. K. E. stanowią:

- a) przewodniczący wyznaczony przez Radę Ministrów z pośród Ministrów,
- b) zastępca przewodniczącego mianowany przez przewodniczącego,

c) członkowie:

- 1) przedstawiciele Prezydium Rady Ministrów oraz Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Poczty i Telegrafów, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia Publicznego, Aprowizacji, po jednym od każdego Ministerstwa, wyznaczonych przez odnośnych Ministrów,
 - 2) przedstawiciel Naczelnego Dowództwa,
 - 3) przedstawiciel Państwowego Urzędu do spraw powrotu Jeńców, Uchodźców i Robotników.
- Każdy członek C. K. E. będzie miał zastępcę.

Art. 3. Oprócz przedstawicieli Ministerstw, wyszczególnionych w art. 2, na posiedzeniach C. K. E. mają brać udział przedstawiciele innych Ministerstw oraz Organizacji na zaproszenie przewodniczącego.

Art. 4. Posiedzenia C. K. E. zwołuje przewodniczący najmniej dwa razy na tydzień lub częściej w miarę potrzeby.
Uchwały zapadają zwykłą większością głosów.

Art. 5. Do zakresu działalności C. K. E. należy w szczególności:

- a) opracowanie ogólnego planu ewakuacji zagrożonych terenów,
- b) nadzór nad wykonaniem ewakuacji,
- c) wyznaczenie oraz przygotowanie punktów, dokąd ewakuowane objekty winny być kierowane,
- d) nadzór nad należytem wykorzystaniem środków przewozowych, użytych do ewakuacji, w szczególności zaś taboru kolejowego,
- e) organizacja środków wyładunkowych i przewozowych w punktach przeznaczenia ewakuowanych obiektów,
- f) przygotowanie magazynów, składów oraz placów dla wyładunku i przechowania ewakuowanych obiektów,
- g) organizacja ochrony powyższych obiektów,
- h) ogólne kierownictwo w rozmieszczeniu ewakuowanych urzędów instytucji i uchodźców,
- i) dyrektywy w sprawie utworzenia punktów sanitarno-żywnościowych oraz nadzór nad sanitarnym stanem ewakuacyjnych szlaków,
- k) współdziałanie z właściwymi władzami w sprawie ochrony ewakuowanych przed wyzyskiem.

Art. 6. Centralna Komisja Ewakuacyjna władną jest wydawać zarządzenia:

- a) w zakresie swej kompetencji, ustalonej w art. 4,
- b) w sprawie rekwizycji lokali dla rozlokowania ewakuowanych urzędów, instytucji i uchodźców,
- c) w sprawie wykorzystania prywatnych bocznic kolejowych tak normalnych, jak i wąskotorowych oraz odnośnego taboru kolejowego,
- d) w sprawie rekwizycji magazynów, składów i placów dla wyładunku i przechowywania ewakuowanych obiektów,
- e) w sprawie rekwizycji środków przewozowych, w sprawie wykorzystania siły roboczej, szczególnie zaś jeńców i więźniów, a w razie wyjątkowych pociągnięcia do pracy obowiązkowej miejscowej ludności cywilnej.

Zarządzenia powyższe ulegają wykonaniu za pośrednictwem organów powołanych do tego z mocy istniejących ustaw i przepisów.

Art. 7. W razie bezpośredniego zdecydowania w drodze nagłej spraw, które—zgodnie z poprzednimi artykułami—podlegają decyzji C. K. E. sprawy

te i swe co do nich decyzje przewodniczący komunikuje komisji na najbliższym jej posiedzeniu.

Art. 8. Zarządzenia wydawane przez przewodniczącego C. K. E. w imieniu Komisji w zakresie jej kompetencji są dla wszystkich instytucji i urzędów tak cywilnych, jak i wojskowych obowiązujące bezwzględnie.

Przewodniczący C. K. E. władnym jest tak cywilnych, jak i wojskowych winnych niewykonania zarządzeń C. K. E. lub też zarządzeń jego wydanych w imieniu C. K. E. zawieszać w czynnościach oraz karać w drodze administracyjnej aresztem do jednego miesiąca włącznie lub grzywną do 100.000 marek.

Art. 9. C. K. E. może wyłaniać ze swego grona komisje specjalne dla zbadania i zdecydowania spraw poszczególnych. Niektóre sprawy według swego uznania C. K. E. może przekazywać wyłonionym z pośród siebie komisjom.

Art. 10. Biurowość C. K. E. prowadzi ewakuowany personel urzędów państwowych, wyznaczony przez poszczególne Ministerstwa w porozumieniu z przewodniczącym C. K. E.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Witos.

500.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 6 sierpnia 1920 r.

w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny.

Art. 1. W art. 3 ust. z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. № 67 poz. 449) skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Komitetem opiniodawczym, złożonym z właściwych Ministrów oraz delegatów organizacji społeczno-gospodarczych, a mianowicie: rolniczych, przemysłowych, handlowych, rzemieślniczych i robotniczych”.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Witos